

§ 10. Organ asystencyjny po skończeniu czynności egzekucyjnej podpisuje protokół tej czynności.

§ 11. Organ asystencyjny składa pisemny meldunek z przebiegu czynności asystencyjnej przełożonemu, który go do tej czynności wyznaczył. W meldunku należy przedstawić czas trwania czynności egzekucyjnej, jej przebieg, oraz ewentualny zgłoszony sprzeciw (§ 8).

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych:
D. Konarzewski

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

458.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 lipca 1930 r.

w sprawie ustalenia wysokości opłaty skarbowej od soli jadalnej.

Na zasadzie postanowień §§ 9 i 22 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 roku o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 1043) zarządzam co następuje:

§ 1. Opłatę skarbową od 100 kg. wydobytej lub wyprodukowanej w kraju i wprowadzonej do obrotu soli jadalnej ustala się w wysokości:

- a) od soli warzonej lub białej soli kamiennej 13 zł. 50 gr.
- b) od szarej soli kamiennej 8 „ 50 „

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1930 roku.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

459.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 13 czerwca 1930 r.

o rejestracji, kontroli i udzielaniu świadczeń z powodu braku pracy pozostającym bez pracy pracownikom umysłowym.

Na podstawie art. 123 ust. 2 i 3 oraz art. 168 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) oraz na podstawie dekretu z dnia 27 stycznia 1919 r. o organizacji państwowych urzędów pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 127), dekretu Komisarjatu Naczelnej Rady Ludowej z dnia 6 lipca 1919 r. o organizacji biur pośrednictwa pracy (Tyg. Urz. Nr. 29, poz. 93) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 marca 1923 r. w przedmiocie przekazania Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej kompetencji b. ministrów pruskich w zakresie pośrednictwa pracy na terenie górnośląskiej części województwa śląskiego (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 255) zarządzam co następuje:

I. Objasnienia wstępne.

§ 1. Rozporządzenie niniejsze normuje rejestrację i kontrolę pozostających bez pracy oraz zgłaszanie roszczeń o świadczenia z powodu braku pracy i udzielanie tych świadczeń w odniesieniu do pracowników umysłowych, zgłaszających roszczenia lub otrzymujących świadczenia z powodu braku pracy na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych.

§ 2. Artykuły, powołane w niniejszym rozporządzeniu bez bliższego określenia, oznaczają artykuły rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911).

Paragrafy, powołane w niniejszym rozporządzeniu bez bliższego określenia, oznaczają paragrafy niniejszego rozporządzenia.

II. Postanowienia ogólne.

§ 3. W celu uzyskania odpowiedniego zajęcia, a w razie niemożności jego znalezienia w celu uzyskania świadczeń na wypadek braku pracy pozostający bez pracy pracownik umysłowy winien zarejestrować się we właściwej instytucji rejestrującej (§§ 4 — 9).

Dla uzyskania świadczeń na wypadek braku pracy winien pozostający bez pracy ponadto:

a) zgłosić w sposób przepisany roszczenia o świadczenia na wypadek braku pracy za pośrednictwem właściwej kasy chorych (§§ 10 — 17),

b) przez cały czas pozostawania bez pracy wykazywać, że pozostaje bez pracy z powodu niemożności znalezienia odpowiedniego zajęcia (§§ 28 — 31),

c) poddawać się wszelkim zarządzeniom kontrolnym, wydanym na podstawie niniejszego rozporządzenia (§ 32) i zawiadamiać właściwe instytucje w wypadkach, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, o zmianach swoich warunków osobistych i rodzinnych (§ 36) i zmianach miejsca zamieszkania (§§ 37 — 38).

III. Instytucje rejestrujące.

§ 4. Instytucjami właściwymi dla rejestracji pozostających bez pracy (instytucjami rejestrującymi) są:

- 1) państwowe urzędy pośrednictwa pracy lub ich ekspozytury — na obszarze powiatów, w których znajdują się siedziby tych urzędów,
- 2) powiatowe kasy chorych — na obszarze wszystkich innych powiatów.

Na obszarze powiatów, na które rozciąga się działalność kasy chorych, znajdującej się w miejscu siedziby państwowego urzędu pośrednictwa pracy lub jego ekspozytury, właściwą instytucją rejestrującą jest urząd pośrednictwa pracy lub jego ekspozytura.

Na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego właściwymi instytucjami rejestrującymi są komunalne urzędy pośrednictwa pracy.

Dla miejscowości, odległych od siedziby urzędu pośrednictwa pracy lub jego ekspozytury albo też siedziby powiatowej kasy chorych mogą Zakłady Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych powierzać urzędowi gminnym czynności instytucji rejestrujących na obszarze gminy.

§ 5. Zawiadomienie o powierzeniu urzędowi gminnym czynności instytucji rejestrującej winno być podane do publicznej wiadomości we właściwym państwowym urzędzie pośrednictwa pracy, w powiatowej kasie chorych i jej oddziałach, oraz we właściwych urzędach gminnych. Zawiadomienie to winno być ogłoszone w Monitorze Polskim oraz w poczytnych dziennikach miejscowych i w organach związków zawodowych pracowników umysłowych.

§ 6. Kasy chorych i urzędy pośrednictwa pracy winny wskazywać pozostającym bez pracy właściwą instytucję rejestrującą.

IV. Rejestracja pozostających bez pracy.

§ 7. Pracownik, rejestrujący się jako pozostający bez pracy, winien wypełnić i podpisać przedstawioną mu kartę rejestracyjną, zawierającą następujące rubryki:

- 1) imię, nazwisko, wiek i adres,
 - 2) numer karty ubezpieczeniowej lub powody nieposiadania tej karty,
 - 3) zawód poszukującego pracy i specjalność zawodowa,
 - 4) wykształcenie,
 - 5) praktyka i poprzednia praca zawodowa.
- Równocześnie winien pracownik przedstawić:
- 1) posiadany dowód tożsamości,
 - 2) kartę ubezpieczeniową, o ile ją posiada,
 - 3) świadectwa pracy oraz zaświadczenie o ustaniu zatrudnienia, o ile je posiada,
 - 4) świadectwo wykształcenia.

Dane rubryki 1 karty rejestracyjnej należy wpisać zgodnie z dowodem tożsamości, zaznaczając kie-

dy i przez jaką władzę lub instytucję dowód został wydany i ewentualny numer dowodu. Jako dowód tożsamości może służyć legitymacja, stwierdzająca identyczność osoby.

Dane rubryki 3, 4 i 5 należy wypełnić zgodnie z posiadanymi świadectwami pracy i wykształcenia, wymieniając te świadectwa. Przy świadectwach pracy należy podać zakład i czas pracy.

§ 8. Instytucja rejestrująca wręcza pracownikowi po zarejestrowaniu go legitymację poszukującego pracy, na której winno być zaznaczone, iż pozostaje on bez pracy i od jakiego czasu.

Instytucja rejestrująca winna w ciągu 7 dni od dnia zarejestrowania, dokonać kontroli, przewidzianej w § 32. W razie stwierdzenia okoliczności, któreby mogły spowodować odmowę świadczeń na wypadek braku pracy, obowiązana jest instytucja rejestrująca zawiadomić o wyniku przeprowadzonej kontroli bezzwłocznie kasę chorych, w której pracownik zgłosił roszczenie o świadczenia na wypadek braku pracy.

Jeżeli pozostający bez pracy rejestruje się w kasie chorych lub urzędzie gminnym, instytucja rejestrująca wpisuje go do prowadzonego przez siebie rejestru pozostających bez pracy, przesyłając jednocześnie kartę rejestracyjną do właściwego urzędu pośrednictwa pracy.

§ 9. Urzędy pośrednictwa pracy obowiązane są dostarczyć instytucjom rejestrującym na koszt właściwego Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych rejestrów pozostających bez pracy, formularzy kart rejestracyjnych oraz legitymacji poszukującego pracy, przyczem instytucja rejestrująca winna na kartach rejestracyjnych i legitymacjach poszukującego pracy zamieścić swoją nazwę i siedzibę, na legitymacjach zaś oprócz tego wycisnąć swoją pieczęć, pod którą winna być podpisana osoba, wystawiająca legitymację.

V. Zgłaszanie roszczeń o świadczenia z powodu braku pracy.

§ 10. Pozostający bez pracy winien zgłosić roszczenia o świadczenia z powodu braku pracy w ciągu 6 miesięcy od chwili powstania uprawnienia do tych świadczeń, t. j. od dnia utraty zajęcia, jeżeli w tym dniu pracownik był zdolny do pracy i pozostawał bez pracy z powodu niemożności znalezienia odpowiedniego zajęcia (art. 17 ust. 1 p. 1 i 2), lub od późniejszej chwili powstania tych warunków.

Prawo do świadczeń rozpoczyna się od dnia utraty zajęcia, o ile zgłoszenie roszczenia nastąpiło w ciągu miesiąca od dnia utraty zajęcia, w przeciwnym zaś razie od pierwszego dnia tego miesiąca kalendarzowego, w którym uskutecznilo zgłoszenie.

Roszczenie o świadczenia z powodu braku pracy winno być zgłoszone do Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych za pośrednictwem kasy chorych, działającej na obszarze, na którym znajduje się miejsce zamieszkania zgłaszającego roszczenie.

Na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego właściwa jest kasa ogólnomiejskowa miejsca zamieszkania ubezpieczonego, o ile pozostający bez pracy nie był ze względu na ostatnie zajęcie ubezpieczony na wypadek choroby w innej kasie na tym obszarze działającej. W tym ostatnim wypadku właściwa jest kasa, w której pozostający bez pracy był ostatnio ubezpieczony.

Jeżeli kasa chorych, do której należy zgłaszać roszczenia o świadczenia z powodu braku pracy, jest również właściwą dla dokonania rejestracji pozostającego bez pracy (§ 4 p. 2), należy zgłaszać roszczenia w miarę możliwości równocześnie z zarejestrowaniem się jako pozostający bez pracy.

§ 11. Przy zgłaszaniu roszczenia winien pozostający bez pracy przedstawić:

- 1) kartę ubezpieczeniową względnie podać powody nieposiadania tej karty,
- 2) legitymację poszukującego pracy oraz złożyć
- 3) zaświadczenie pracodawcy o ustaniu ostatniego zatrudnienia (zał. Nr. 2).

§ 12. Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych może dostarczyć kasom chorych formularzy dla dokonywania zgłoszeń (zał. Nr. 1).

§ 13. Kasa chorych obowiązana jest przyjąć każde sporządzone na piśmie, choćby nie na formularzu ustalonego wzoru, zgłoszenie roszczenia o świadczenia z powodu braku pracy, o ile przy tem zgłoszeniu zgłaszający roszczenie przedstawi legitymację poszukującego pracy, zaopatrzoną w adnotację instytucji rejestrującej, iż pozostaje on bez pracy, oraz zaświadczenie przewidziane w § 11 p. 3.

W razie niemożności dostarczenia przez pozostającego bez pracy zaświadczenia pracodawcy, wymienionego w § 11 p. 3 z powodu odmowy pracodawcy, lub zwlekania z wystawieniem tego zaświadczenia, kasa chorych wzywa pracodawcę do wystawienia zaświadczenia w ciągu 24 godzin. W razie niewydania zaświadczenia, występuje kasa chorych do powiatowej władzy administracji ogólnej o zastosowanie postanowień karnych art. 135, oraz przyjmuje zgłoszenie od pozostającego bez pracy, który winien w miarę możliwości udowodnić w inny sposób dane brakującego zaświadczenia.

Kasa chorych może stwierdzić prawdziwość dowodów przy pomocy władz państwowych lub komunalnych.

§ 14. Pracodawca w żadnym wypadku nie może uchylić się od wydania zaświadczenia, przewidzianego w § 11 p. 3, bez względu na powód zwolnienia lub okoliczności, w jakich nastąpiło opuszczenie pracy przez pracownika. Jeżeli pracownik sam opuścił pracę, należy w zaświadczeniu podać okoliczności, w których to opuszczenie pracy nastąpiło.

§ 15. Pozostający bez pracy, mający na utrzymaniu rodzinę, winien w celu otrzymania zasiłku dla

utrzymujących rodzinę, dołączyć do zgłaszanego roszczenia z powodu braku pracy zaświadczenie o stanie rodzinnym, przewidziane w § 16, oraz ewentualnie dokumenty, stwierdzające odbywanie przez jego dzieci i dalszych zstępnych, pasierbów, braci i siostry, mających ukończonych 18 rok życia, studjów w zakładach naukowych publicznych lub mających prawo publiczności albo też udowadniające niezdolność wymienionych osób do zarobkowania, powstałą przed ukończeniem osiemnastu lat życia.

§ 16. Zaświadczenie o stanie rodzinnym pozostającego bez pracy, zawierające wykaz niezarobkujących i pozostających na jego utrzymaniu członków rodziny w rozumieniu art. 35, obowiązane są wydawać na żądanie pozostającego bez pracy w gminach wiejskich urzędy gminne, w gminach zaś miejskich właściciele (administratorzy, rządcy) domów względnie biura meldunkowe.

Gdy pozostający bez pracy mieszka w gminie miejskiej we własnym domu, zaświadczenie o stanie rodzinnym obowiązany jest wydać urząd gminny lub władza policyjna.

Zaświadczenie o stanie rodzinnym winno być wydane na podstawie ksiąg meldunkowych.

Podpisy właścicieli (administratorów, rządców) domów na zaświadczeniach o stanie rodzinnym winny być poświadczane przez władzę policyjną.

Poświadczenia te, jak również zaświadczenia o stanie rodzinnym, wystawiane przez władzę policyjną, wolne są od opłat stemplowych na podstawie art. 160 p. 1 w związku z art. 142 p. 11 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570).

Zaświadczenia o stanie rodzinnym, wystawiane przez urzędy gminne, właścicieli (administratorów, rządców) domów względnie biura meldunkowe, istniejące przy władzach samorządowych, nie podlegają opłatom stemplowym.

§ 17. Jeżeli zgłaszający roszczenie o zasiłek dla utrzymujących rodzinę nie przedstawi dokumentów, wymienionych w § 15, kasa chorych przyjmując zgłoszenie daje wskazówki, dotyczące dostarczenia odpowiednich dokumentów lub ich uzupełnienia i poucza o ujemnych skutkach (§ 23) niezłożenia dokumentów.

VI. Postępowanie przy przyznawaniu świadczeń z powodu braku pracy.

§ 18. Kasa chorych porównywa dane, zawarte w zgłoszonym wniosku i jego załącznikach, z danymi, posiadanymi przez kasę dla własnych celów zarządzając potrzebne dochodzenia w razie niezgodności tych danych, oraz przeprowadza inne badania według instrukcji Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych. Wyniki porównania danych i przeprowadzonych dochodzeń zaznacza kasa w aktach. Kasa chorych ma prawo zarządzić badanie lekarskie zgłaszającego roszczenie celem stwierdze-

nia zdolności do pracy (art. 17 ust. 1 p. 1). O ile zachodzą okoliczności uzasadniające przypuszczenie, że zgłaszający roszczenie nie jest zdolny do pracy, kasa chorych obowiązana jest zarządzić badanie lekarskie.

Jeśli miejsce zamieszkania zgłaszającego roszczenie znajduje się poza obszarem działania kasy chorych, w której był on ostatnio ubezpieczony na wypadek choroby, kasa chorych jego miejsca zamieszkania, po przyjęciu zgłoszenia i ewentualnym przeprowadzeniu badań, wskazanych w ustępie pierwszym, przesyła je niezwłocznie wraz z załącznikami kasie właściwej ze względu na miejsce ostatniego zatrudnienia pozostającego bez pracy celem bezpośredniego przesłania Zakładowi Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych w ciągu najwyżej siedmiu dni.

Jeżeli kasa miejsca zamieszkania nie przeprowadziła wskazanych badań, może te badania zarządzić kasa miejsca ostatniego zatrudnienia.

§ 19. Jeżeli zaświadczenie pracodawcy o ustaniu zatrudnienia zawiera dane, któreby mogły spowodować odmowę świadczeń, albo też ich wstrzymanie z powodów wymienionych, w art. 50 p. 1, 2 i 4, winna kasa chorych poinformować zgłaszającego roszczenie o podanych w zaświadczeniu okolicznościach, które mogą uzasadniać odmowę lub wstrzymanie świadczeń.

W razie oświadczenia przez zgłaszającego roszczenie, iż zaświadczenie o ustaniu zatrudnienia zawiera dane nieprawdziwe, zobowiązana jest kasa chorych do przeprowadzenia odpowiednich dochodzeń dla ustalenia istotnego stanu rzeczy, posługując się w razie potrzeby pomocą władz państwowych lub komunalnych.

§ 20. Po przeprowadzeniu badań, wskazanych w §§ 13, 18 względnie 19 kasa chorych przesyła zgłoszone roszczenie wraz z załącznikami i sprawozdaniem w ciągu najwyżej dziesięciu dni od daty zgłoszenia właściwemu Zakładowi Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych.

O wypadkach przekroczenia powyższego terminu przez kasę, Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych zawiadamia okręgowy urząd ubezpieczeń.

§ 21. Zawarte w dostarczonych Zakładowi Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych zaświadczeniach pracodawcy o ustaniu zatrudnienia dane, dotyczące zgłoszenia pozostającego bez pracy, do ubezpieczenia lub opłacenia przez pracodawcę składek w wypadkach, kiedy zgłoszenie nie zostało uskutecznione we właściwym czasie (art. 112 ust. 1) oraz dane co do wysokości wynagrodzenia ubezpieczonego, stanowią dla Zakładu podstawę do oceny uprawnień pozostającego bez pracy do świadczeń na wypadek braku pracy, o ile wynika z nich prawo do świadczeń.

Jeżeli z przedstawionego zaświadczenia o ustaniu ostatniego zatrudnienia nie wynikałoby prawo do

świadczeń, ze względu na nieprzebycie wymaganego okresu wyczekiwania (art. 16), winien zgłaszający roszczenie dołączyć posiadane ewentualnie zaświadczenia o ustaniu zatrudnienia poprzednio wykonywanego dla udowodnienia, iż przebył on 6 miesięcy składkowych w ciągu ostatniego roku, licząc wstecz od dnia utraty zajęcia. Wymienione okresy 6-ciu miesięcy i roku, należy obliczać zgodnie z postanowieniami art. 16 ust. 2, 3 i 4.

W razie, jeśli pozostający bez pracy nie może przedstawić zaświadczeń z poprzedniej pracy, o których mowa w ustępie poprzednim, lub jeśli istnieje sprzeczność pomiędzy danymi, zawartymi w przedstawionych zaświadczeniach a danymi, przedstawionymi przez zgłaszającego roszczenie lub przez kasę chorych w sprawozdaniu (§ 20), winna decyzja Zakładu zapasć na podstawie wszystkich danych, dotyczących przebiegu ubezpieczenia zgłaszającego roszczenie, posiadanych przez Zakład.

Jeśli pracodawca poda w zaświadczeniu o ustaniu zatrudnienia dane, niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy, występuje Zakład do powiatowej władzy administracji ogólnej z wnioskiem o zastosowanie postanowień karnych, przewidzianych w art. 134.

§ 22. Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych rozstrzyga co do zgłoszonego roszczenia i przesyła kasie chorych decyzję z ewentualnym upoważnieniem kasy do uskutecznienia należnych wypłat zasiłku za pełne miesiące pozostawania bez pracy (art. 47 ust. 2), względnie ze wskazaniem miejsca i sposobu wypłaty, o ile do wypłaty kasa chorych nie została upoważniona, zawiadamiając jednocześnie pozostającego bez pracy o przesłaniu kasie chorych decyzji.

W razie upoważnienia kasy chorych do wypłaty zasiłku Zakład obowiązany jest postawić do dyspozycji kasy odpowiednie fundusze.

Decyzję Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, która winna wskazywać początek i koniec prawa do świadczeń, wyszczególnienie i obliczenie przyznanych świadczeń względnie powody ich odmowy, wstrzymania lub utraty, oraz pouczenia o środkach prawnych, przesyła kasa chorych pozostającemu bez pracy, zawiadamiając go w razie przyznania świadczeń o terminie i miejscu wypłaty zasiłku przez kasę chorych względnie o innym sposobie wypłaty ustanowionym przez Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych.

§ 23. Jeżeli zgłaszający roszczenie o zasiłek dla utrzymujących rodzinę nie przedłoży przy zgłoszeniu roszczeń wszystkich lub niektórych dokumentów z pośród wymienionych w § 15, Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych przyznaje świadczenia tylko do wysokości, wynikającej z danych, zawartych w zgłoszeniu roszczenia. Uzupełnienie świadczeń następuje, o ile dokumenty, stwierdzające uprawnienia do zakwestjonowanego zasiłku zostaną złożone w kasie chorych w ciągu sześciu miesięcy od dnia doręczenia pozostającemu bez pra-

cy decyzji Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, powziętej w sprawie roszczenia o te świadczenia.

VII. Zaofiarowanie odpowiedniego zajęcia.

§ 24. Jeżeli urząd pośrednictwa pracy rozporządza zgłoszeniem wakującej odpowiedniej posady, a nie jest sam instytucją rejestrującą, przesyła pozostającemu bez pracy za pośrednictwem instytucji rejestrującej kartę polecającą, zawierającą również rubrykę, w której pracodawca obowiązany jest wpisać rezultat pośrednictwa. Przyczyny nieprzyjęcia pracownika do pracy może pracodawca wpisać do karty polecającej lub też zawiadomić o nich bezpośrednio instytucję rejestrującą.

Jednocześnie z wysłaniem karty polecającej do instytucji rejestrującej zawiadamia urząd pośrednictwa pracy bezpośrednio poszukującego pracy o przesłaniu karty polecającej.

Jeżeli pozostający bez pracy zgłosi się osobiście o zapośredniczenie w uzyskaniu zajęcia do urzędu pośrednictwa pracy, nie będącego instytucją rejestrującą, urząd pośrednictwa pracy wydaje mu kartę polecającą i zatrzymuje legitymację poszukującego pracy aż do otrzymania wiadomości o ujemnym rezultacie pośrednictwa.

§ 25. Instytucja rejestrująca po otrzymaniu od urzędu pośrednictwa pracy karty polecającej, zwraca natychmiast pracownika, celem skierowania go do pracodawcy, przyczem wręcza mu kartę polecającą urzędu pośrednictwa pracy, a zatrzymuje legitymację poszukującego pracy.

§ 26. O rezultacie pośrednictwa obowiązany jest pracownik zawiadomić instytucję rejestrującą, przesyłając jej kartę polecającą urzędu pośrednictwa pracy, w ciągu trzech dni od chwili doręczenia mu tej karty, nie wliczając czasu podróży do miejsca zaofiarowanego zajęcia i ewentualnej podróży powrotnej. Instytucja rejestrująca obowiązana jest przesłać niezwłocznie urzędowi pośrednictwa pracy kartę polecającą wraz z odpowiedzią pracodawcy, zatrzymując w razie zawarcia umowy legitymację poszukującego pracy.

W razie niezawarcia umowy instytucja rejestrująca zwraca pracownikowi legitymację poszukującego pracy.

O zaofiarowaniu pracy i rezultacie pośrednictwa czyni instytucja rejestrująca odpowiednią adnotację w prowadzonym przez siebie rejestrze pozostających bez pracy.

§ 27. O odmowie pracownika przyjęcia odpowiedniego zajęcia zaofiarowanego przez urząd pośrednictwa pracy, zawiadamia ten urząd niezwłocznie Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych za pośrednictwem kasy chorych właściwej dla zgłaszania roszczeń o świadczenia z powodu braku pracy.

VIII. Wykazywanie pozostawania bez pracy z powodu niemożności znalezienia odpowiedniego zajęcia i kontrola pozostających bez pracy.

§ 28. W celu stwierdzenia dalszego pozostawania bez pracy i gotowości przyjęcia zaofiarowanego odpowiedniego zajęcia a przez to w celu wykazywania prawa do otrzymywania świadczeń na wypadek braku pracy winien pozostający bez pracy zgłaszać się do właściwej instytucji rejestrującej w połowie i w końcu każdego miesiąca pozostawania bez pracy, w terminach wskazanych przez instytucję rejestrującą przy dokonywaniu rejestracji. Jeżeli instytucją rejestrującą jest kasa chorych, upoważniona do wypłaty zasiłku, termin zgłaszania się pozostających bez pracy przy końcu miesiąca należy ustanawiać na dzień wypłaty zasiłku. Inne instytucje rejestrujące winny ustanawiać ten termin w porozumieniu z instytucją wypłacającą zasiłki.

§ 29. Pracownik zgłaszający się do instytucji rejestrującej w końcu miesiąca pozostawania bez pracy, winien stwierdzić własnoręcznym podpisem na przedstawionej mu deklaracji, że przez cały ubiegły miesiąc pozostawał nieprzerwanie bez pracy z powodu niemożności znalezienia odpowiedniego zajęcia. Instytucja rejestrująca wydaje mu zaświadczenie, stwierdzające na podstawie kart polecających urzędu pośrednictwa pracy i wyjaśnień pracodawców co do wyników zapośredniczenia, że w ciągu ubiegłego miesiąca pozostający bez pracy nie otrzymał odpowiedniego zajęcia za pośrednictwem urzędu pośrednictwa pracy, jak również w razie nieobjęcia zaofiarowanego zatrudnienia wskazujące powodów nieobjęcia.

Deklaracja pracownika i zaświadczenie instytucji rejestrującej winny być połączone na jednym formularzu (zał. Nr. 3).

Przy podpisywaniu deklaracji należy pracownikowi zwrócić uwagę na skutki prawne podania nieprawdziwych danych.

§ 30. Każde zgłoszenie się pracownika potwierdza instytucja rejestrująca odpowiednią adnotacją na legitymacji poszukującego pracy oraz zaznacza w rejestrze poszukujących pracy.

Wykaz pracowników, którzy zgłosili się w ciągu miesiąca w celu stwierdzenia dalszego pozostawania bez pracy, przesyła instytucja rejestrująca niezwłocznie właściwemu urzędowi pośrednictwa pracy w celu dalszego prowadzenia tych pracowników w ewidencji jako poszukujących pracy.

§ 31. Każde uchybienie wyznaczonych terminów zgłaszania się winno być przez pozostającego bez pracy usprawiedliwione niezwłocznie po ustaniu przeskody. Usprawiedliwienie pracownika przesyła instytucja rejestrująca Zakładowi Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych za pośrednictwem kasy chorych, właściwej dla zgłaszania roszczenia o świadczeniach z powodu braku pracy.

§ 32. Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych oraz stosownie do wydanych przez

Zakład instrukcyj kasy chorych i instytucje rejestrujące, uprawnione są przeprowadzać kontrolę pozostających bez pracy w celu stwierdzenia, czy podane przez nich daty i fakty odpowiadają istotnemu stanowi rzeczy i czy nie istnieją okoliczności, powodujące wstrzymanie lub utratę świadczeń.

Kontrola może być przeprowadzona w miejscu zamieszkania pozostającego bez pracy, w miejscu pracy, w związku zawodowym i t. p.; w szczególności może być nałożony na pracownika obowiązek dodatkowego zgłaszania się do kontroli w instytucji rejestrującej w terminach przez nią oznaczonych, zwłaszcza wtedy, gdy okres pozostawania bez pracy przedłuży się ponad trzy miesiące.

§ 33. Kasy chorych i instytucje rejestrujące za pośrednictwem kas chorych obowiązane są zawiadamiać Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych o znanych im okolicznościach, powodujących wstrzymanie lub utratę świadczeń, a w szczególności:

1) o opuszczeniu zajęcia z powodu zawarcia małżeństwa lub gospodarczego usamodzielnienia się (art. 17 ust. 3 punkty 1 i 2),

2) o utracie zajęcia z własnej winy lub przez dobrowolne ustąpienie bez uzasadnionego powodu lub wskutek strajku (art. 50 punkty 1 i 2),

3) o odbywaniu kary utraty wolności lub aresztu prewencyjnego (art. 50 p. 3),

4) o otrzymaniu odprawy lub odszkodowania od pracodawcy (art. 50 p. 4),

5) o nieprzyjęciu zaofiarowanego odpowiedniego zajęcia (art. 50 p. 5),

6) o przekroczeniu przepisów o kontroli (art. 50 p. 6),

7) o udzielaniu nieprawdziwych wyjaśnień lub podawaniu nieprawdziwych danych (art. 50 p. 7),

8) o uzyskaniu zatrudnienia,

9) o zmianie stosunków rodzinnych pozostającego bez pracy,

10) o niezdolności do pracy pozostającego bez pracy i o korzystaniu z jego strony ze świadczeń kasy chorych z powodu niezdolności do pracy (art. 50 p. 9).

§ 34. Dla stwierdzenia, czy przedsiębiorstwo, w którym zaofiarowano zajęcie, objęte jest zatarciem gospodarczym, właściwy jest inspektor pracy.

Jeżeli inspektor pracy stwierdzi, że zaprzestanie pracy wywołane zostało nieprawidłowymi działaniami lub zarządzeniami pracodawcy, utrata zajęcia spowodowana tem zaprzestaniem pracy nie jest uważana za utratę zajęcia z powodu strajku w rozumieniu art. 50 p. 2.

IX. Wypłata zasiłków z powodu braku pracy.

§ 35. Zasiłki z powodu braku pracy wypłaca w ostatnich dniach każdego miesiąca, licząc od wskazanej w decyzji Zakładu Ubezpieczeń Pracow-

ników Umysłowych daty powstania prawa do świadczeń, instytucja wskazana w tejże decyzji, po złożeniu lub przesłaniu przez pracownika deklaracji i zaświadczenia, wskazanych w § 29, oraz pokwitowania odbioru zasiłku.

Instytucja wypłacająca po dokonaniu wypłaty zasiłku przesyła Zakładowi deklarację i pokwitowanie pracownika oraz zaświadczenie instytucji rejestrującej.

X. Zawiadamianie o zmianie warunków osobistych i rodzinnych oraz o zmianie miejsca zamieszkania.

§ 36. Pozostający bez pracy winien zawiadomić Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych za pośrednictwem właściwej kasy chorych o każdej okoliczności, mającej znaczenie dla oceny praw do świadczeń (§ 33) a w szczególności:

1) o otrzymaniu pracy zarobkowej choćby krótkotrwałej przez siebie samego lub przez którąkolwiek z osób, zaliczonych w myśl art. 35 do jego rodziny,

2) o śmierci którejkolwiek z osób, zaliczonych w myśl art. 35 do jego rodziny, lub o dostarczeniu jej utrzymania przez osobę trzecią.

§ 37. W razie zmiany miejsca zamieszkania winien pozostający bez pracy zarejestrować się zgodnie z przepisami § 7 w instytucji rejestrującej, właściwej w nowym miejscu zamieszkania, składając posiadaną legitymację poszukującego pracy. Otrzymałą legitymację winien pracownik przedstawić w kasie chorych, właściwej w nowym miejscu zamieszkania, okazując jednocześnie decyzję Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych o przyznaniu świadczeń, względnie podając datę i miejsce zgłoszenia roszczenia. Kasa chorych zawiadamia o zmianie miejsca zamieszkania Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, dotychczas właściwą kasę chorych oraz poprzednio właściwy urząd pośrednictwa pracy.

§ 38. W razie wyjazdu pracownika pobierającego świadczenia poza granice Rzeczypospolitej i W. M. Gdańska, winien pracownik celem zachowania prawa do dalszego otrzymywania świadczeń w chwili wyjazdu zagranicę, przesłać Zakładowi Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych za pośrednictwem właściwej kasy chorych poświadczenie urzędu pośrednictwa pracy, stwierdzające, że w ciągu najbliższego miesiąca nie ma widoku na uzyskanie odpowiedniego zajęcia w kraju.

XI. Wstrzymanie i wznowienie świadczeń.

§ 39. W razie otrzymania, bądź z własnych danych lub w wyniku przeprowadzonej kontroli, bądź też z instytucji rejestrującej lub urzędu pośrednictwa pracy, wiadomości o zajściu okoliczności, powodujących wstrzymanie lub utratę świadczeń (§ 33), kasa chorych przesyła niezwłocznie wszyst-

kie dokumenty w tej sprawie do Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych celem wydania decyzji, oraz odracza na 4 tygodnie wypłatę świadczeń, o ile wypłata została powierzona kasie.

§ 40. Jeżeli decyzja Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych o wstrzymaniu świadczeń nie oznacza dokładnej daty wznowienia świadczeń, winien pozostający bez pracy, po ustaniu przyczyny wstrzymania świadczeń niedalej jednak niż w ciągu sześciu miesięcy od chwili ustania tej przyczyny, zgłosić za pośrednictwem właściwej kasy chorych roszczenie o wznowienie wypłaty świadczeń, udowadniając jednocześnie ustanie przyczyny wstrzymania świadczeń.

XII. Zgłaszanie roszczeń o zapomogę na podróż.

§ 41. Pracownik, który otrzymał zajęcie poza miejscem dotychczasowego zatrudnienia lub zamieszkania, winien zgłosić roszczenie o zapomogę na podróż pisemnie za pośrednictwem kasy chorych nowego miejsca zamieszkania, dołączając zaświadczenie pracodawcy o objęciu zatrudnienia, rachunek poniesionych kosztów przejazdu, liczonych według najniższej taryfy przejazdu najtańszymi środkami komunikacyjnymi, oraz, o ile pracownik zgłasza roszczenie o zwrot kosztów przejazdu członków swojej rodziny, dowodu zameldowania tych członków rodziny w nowym miejscu zamieszkania.

XIII. Ubezpieczenie pozostającego bez pracy na wypadek choroby.

§ 42. Właściwą dla ubezpieczenia pozostającego bez pracy na wypadek choroby jest kasa chorych, do której należy zgłaszać roszczenia o świadczenia z powodu braku pracy.

§ 43. W razie zajścia okoliczności, uprawniających pozostającego bez pracy lub członka jego rodziny do świadczeń kasy chorych po zgłoszeniu roszczenia o świadczenia na wypadek braku pracy oraz po wygaśnięciu prawa do świadczeń z tytułu poprzedniego członkostwa w kasie, a przed otrzymaniem przez kasę chorych decyzji Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych (§ 22), udziela kasa chorych uprawnionym pomocy leczniczej, wskazując zarazem na treść art. 60 ust. 2. Uzupełnienie świadczeń następuje po otrzymaniu decyzji Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych o przyznaniu świadczeń. W razie nieprzyznania świadczeń z powodu braku pracy koszty nieprawnie udzielonej pomocy leczniczej obowiązany jest zwrócić kasie chorych Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych z zastrzeżeniem regresu do ubezpieczonego.

XIV. Utrzymywanie w mocy uprawnień do świadczeń emerytalnych w czasie przerw w ubezpieczeniu.

§ 44. Pracownik, pozostający bez pracy z powodu niemożności znalezienia odpowiedniego zajęcia, po wyczerpaniu okresu świadczeń z powodu

braku pracy, winien w celu zachowania praw do świadczeń emerytalnych z tytułu ubezpieczenia w Zakładzie Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych (art. 8) zgłaszać się do właściwego urzędu pośrednictwa pracy, stosownie do ogólnie obowiązujących przepisów o rejestracji poszukujących pracy.

Urząd pośrednictwa pracy wpisuje do karty ubezpieczeniowej datę rozpoczęcia i zakończenia czasu pozostawania bez pracy.

W ciągu całego czasu pozostawania bez pracy winien pracownik przedstawiać Zakładowi Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych co sześć miesięcy zaświadczenie urzędu pośrednictwa pracy, stwierdzające niemożność znalezienia odpowiedniego zajęcia.

Datę rozpoczęcia i zakończenia czasu pozostawania bez pracy z powodu służby wojskowej, niewoli, internowania (art. 8 p. 1), prowadzenia działań wojennych na obszarze, na którym znajduje się miejsce zamieszkania ubezpieczonego (art. 8 p. 2), lub z powodu choroby (art. 8 p. 3) wpisuje do karty ubezpieczeniowej kasa chorych na żądanie ubezpieczonego na podstawie własnych danych lub okazanych jej dowodów.

XV. Przepisy końcowe.

§ 45. Szczegółowe przepisy, normujące wewnętrzny tok czynności urzędów pośrednictwa pracy przy rejestracji, ewidencji, kontroli i pośrednictwie pracy w odniesieniu do pracowników umysłowych (§ 1), ustali Minister Pracy i Opieki Społecznej w drodze instrukcji dla urzędów pośrednictwa pracy.

§ 46. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w miesiąc od dnia ogłoszenia.

§ 47. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą przepisy działu VII §§ 31 — 53 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 22 grudnia 1927 r. o wykonaniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 1016).

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *A. Prystor*

Załącznik Nr. 1

do § 12 rozporządzenia z dn. 13 czerwca 1930 r. (poz. 459).

Formularz Nr. 9.

W N I O S E K

o przyznanie zasiłku z powodu braku pracy

Do

Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych

w

za pośrednictwem Kasy Chorych w

Niżej podpisany (imię i nazwisko)

. wnosi o przyznanie mu zasiłku

z powodu braku pracy, przedstawiając w załączeniu: kartę ubezpieczeniową Nr., legitymację poszukującego pracy Nr. wystawioną przez, zaświadczenie pracodawcy o zwolnieniu z ostatniej pracy i zaświadczenie o stanie rodzinnym.

. dn., 193

Adres

podpis

U w a g a : Niepotrzebne skreślić.

Załącznik Nr. 2

do § 11 rozporządzenia z dn. 13 czerwca 1930 r. (poz. 459).

Formularz Nr. 7.

ZASWIADCZENIE.

Niniejszem zaświadczam, że p. (imię i nazwisko pozostającego bez pracy), zamieszkały w (dokładny adres), zatrudniony od dnia w nasz. zakładzie, przedsiębiorstwie, fabryce (wymienić firmę wzgl. nazwisko pracodawcy) w charakterze (wymienić) przestał pracować na zajmowanej posadzie dnia z powodu (określić dokładnie powód ustąpienia jak np.: zwolnienie przez pracodawcę, po wypowiedzeniu lub bez wypowiedzenia, zwolnienie spowodowane przez pracownika, ustąpienie dobrowolne i t. d.).

Wymieniony otrzymał przy zwolnieniu:

- 1) jednorazową odprawę (odszkodowanie) z powodu przedterminowego zwolnienia za czas od do w kwocie zł.
 - 2) odszkodowanie za niewykorzystany urlop za okres tygodni w kwocie zł.
 - 3) (inne odszkodowania, z jakiego tytułu, za jaki czas i w jakiej wysokości). Płaca miesięczna wymienionego w ciągu ostatniego roku wynosiła zł. Wymieniony został zgłoszony do ubezpieczenia w Zakładzie Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych w miesiącu roku
- W roku, poprzedzającym utratę względnie ustanie

ostatniego zatrudnienia, składki miesięczne opłacone zostały za miesiące

Data

Podpis pracodawcy (firmy)

Odwrócić

Na odwrotnej stronie formularza Nr. 7

Streszczenie przepisów, odnoszących się do zaświadczenia o ustaniu zatrudnienia.

W myśl art. 123 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) pracownikowi, opuszczającemu zajęcie, obowiązany jest pracodawca wydać zaświadczenie, stwierdzające czas, charakter zatrudnienia danego pracownika, datę i powód opuszczenia zajęcia oraz wysokość wypłaconej odprawy lub odszkodowania, według wzoru wskazanego w § 11 p. 3 rozporządzenia z dnia 13 czerwca 1930 (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 459).

Zgodnie z § 14 wymienionego rozporządzenia pracodawca w żadnym wypadku nie może się uchylić od wydania zaświadczenia o ustaniu zatrudnienia.

Gdy pracownik sam opuścił pracę, wówczas zamiast powodu zwolnienia z pracy należy podać okoliczności, wśród jakich nastąpiło opuszczenie pracy przez pracownika.

W myśl art. 114 rozporządzenia Prezydenta, pracodawcy, ubezpieczeni i członkowie ich rodzin, obowiązani są udzielać wszelkich wyjaśnień co do okoliczności, mających znaczenie dla stosunku ubezpieczeniowego względnie dla oceny uprawnień do świadczeń ubezpieczeniowych.

Odmowa wyjaśnień lub podanie szczegółów nieprawdziwych podlega według art. 134 dekretu Prezydenta karze grzywny do tysiąca złotych, a w razie nieściągalności karze aresztu do sześciu tygodni.

Odmowa wydania pracownikowi zaświadczenia o ustaniu zatrudnienia grozi grzywną do pięciuset złotych, a w razie nieściągalności karą aresztu do trzech tygodni (art. 135) i to niezależnie od odpowiedzialności na drodze cywilnej za szkody materialne, wyrządzone pracownikowi i jego rodzinie wskutek niewydania lub opóźnienia w wydaniu zaświadczenia o ustaniu zatrudnienia (art. 112 ust. 3).

Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych

w

Załącznik Nr. 3

do § 29 rozporządzenia z dn. 13 czerwca 1930 r. (poz. 459).

Formularz Nr. 8.

Nazwa instytucji rejestrującej

Nr. rej.

Nr. karty ubezp.

. dnia 193 . . .

wolne od opłat stemplowych na podstawie art. 117 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.XI.1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911).

ZAŚWIADCZENIE

dla pozostającego bez pracy.

Stosownie do postanowień art. 123 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24/XI.1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) i § 29 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 13 czerwca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 459) stwierdza się, że w ciągu miesiąca od dnia do dnia p. nie otrzymał odpowiedniego zajęcia za pośrednictwem urzędu pośrednictwa pracy, nie objął zaofiarowanego zatrudnienia z powodu

Podpis

.

pieczęć.

DEKLARACJA

pozostającego bez pracy.

Stwierdzam własnoręcznym podpisem, że w ciągu miesiąca od dn. do dnia pozostawałem bez pracy z powodu niemożności znalezienia odpowiedniego zajęcia i oświadczam, że znane mi są skutki prawne złożenia nieprawdziwych zeznań i bezprawnego otrzy-

mania świadczeń, ustanowione w art. 50 p. 7, 60, 67, p. 2, 134, 138 i 143 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24/XI.1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych.

.

podpis

460.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 24 lipca 1930 r.

w sprawie przyznania prawa do zasiłków częściowo zatrudnionym robotnikom zakładów pracy: „Śląskie Kopalnie i Cynkownie Sp. Akc.” — kopalnia kruszców i płóznia „Cecylja”, „W. Fitzner” Sp. Akc. Fabryka Kotłów w Siemianowicach, „Giesche” Fabryka Porcelany Sp. Akc. — Katowice II i Sp. Akc. „Ferrum” — Katowice II,

Na podstawie art. 3-go ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650), na wniosek Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia zarządzam co następuje:

§ 1. Przyznaje się w okresie od dnia 1 lipca do dnia 31 sierpnia 1930 r. prawo do zasiłków tym częściowo zatrudnionym robotnikom zakładów pracy:

- 1) „Śląskie Kopalnie i Cynkownie Sp. Akc.” — kopalnia kruszców i płóznia „Cecylja”;
- 2) „W. Fitzner” Sp. Akc. Fabryka Kotłów w Siemianowicach;
- 3) „Giesche” Fabryka Porcelany Sp. Akc. — Katowice II;
- 4) Sp. Akc. „Ferrum” — Katowice II,

których zarobek tygodniowy nie przekracza z powodu ograniczenia produkcji pełnego umówionego zarobku za 1, bądź 2, bądź 3 dni pracy.

Wysokość zasiłku dla tej kategorii robotników określi stosownie do ustępu 2-go art. 3-go ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. Zarząd Główny Funduszu Bezrobocia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: A. Prystor